

ข้อบังคับ ก.อ.ร.

ว่าด้วยการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์

พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่ข้อบังคับ ก.อ.ร. ว่าด้วยการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์และการเสนอเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้ประกาศใช้มาเป็นเวลาพอสมควรทำให้ทราบสภาพปัญหา และแนวทางที่สามารถปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ประกอบกับเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบของ คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗/๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ (ก.อ.ร.) จึงออกข้อบังคับ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับ ก.อ.ร. ว่าด้วยการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับ ก.อ.ร. ว่าด้วยการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์และการเสนอเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“ก.อ.ร.” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม

“คณะอนุกรรมการ ก.อ.ร.” หมายความว่า คณะอนุกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ และร้องทุกข์ ที่ ก.อ.ร. แต่งตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่ ก.อ.ร. มอบหมาย

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญ พนักงานราชการ และลูกจ้าง ที่ปฏิบัติงานในกองกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

ข้อ ๕ ให้ประธาน ก.อ.ร. เป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้ ก.อ.ร. มีอำนาจตีความ และวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้บังคับตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ ในกรณีที่ข้อบังคับนี้ มิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นให้นำประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๗ การร้องทุกข์ของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับ ก.อ.ร. นี้

ข้อ ๘ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา มีสิทธิร้องทุกข์ต่อ ก.อ.ร. ภายใต้หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับ ก.อ.ร. ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ไม่พอใจในผลการพิจารณาวินิจฉัยของสภาสถาบันอุดมศึกษา หรือ

(๒) สภาสถาบันอุดมศึกษาได้พิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อบังคับที่ออกตามความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวัน แล้วแต่กรณี

ข้อ ๙ การร้องทุกข์เป็นเรื่องเฉพาะตัวต้องกระทำด้วยตนเอง จะร้องทุกข์สำหรับผู้อื่นไม่ได้ และให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ร. ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาวินิจฉัย หรือวันที่พ้นกำหนดระยะเวลาการพิจารณาตามข้อ ๘ แล้วแต่กรณี

คำร้องทุกข์ ให้ใช้ถ้อยคำสุภาพและอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการร้องทุกข์ของผู้ร้องทุกข์

(๒) วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาของสภาสถาบันอุดมศึกษา หรือวันที่พ้นกำหนดการพิจารณาของสภาสถาบันอุดมศึกษา

(๓) การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๔) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้ร้องทุกข์เห็นว่าเป็นปัญหาของเรื่อง

(๕) คำขอของผู้ร้องทุกข์

(๖) ลายมือชื่อของผู้ร้องทุกข์

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์เจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บจนไม่สามารถส่งคำร้องทุกข์ด้วยตนเองได้ ผู้นั้นจะมอบหมายให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งส่งคำร้องทุกข์ดังกล่าวแทนก็ได้ ทั้งนี้ การมอบหมายต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร เว้นแต่ ผู้ร้องทุกข์ไม่สามารถที่จะมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษรได้ โดยมีหลักฐานประกอบ

กรณีที่ ก.อ.ร. เห็นว่าหนังสือร้องทุกข์ที่ยื่นไว้ตามวรรคหนึ่งนั้น อ่านไม่ออก อ่านไม่เข้าใจ มีสาระสำคัญไม่ครบถ้วนถูกต้อง หรือไม่ลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องทุกข์ ให้เลขาธิการ ก.อ.ร. แจ้งผู้ร้องทุกข์แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้ร้องทุกข์มิได้ปฏิบัติตามก็ให้มีมติไม่รับคำร้องทุกข์

หากผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นการพิจารณาของ ก.อ.ร. ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสือร้องทุกข์ หรือทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ร. ต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อสำนักงานก่อนที่ ก.อ.ร. จะเริ่มพิจารณา

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้ ก.อ.ร. รับฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้ร้องทุกข์ และผู้ที่มีสิทธินำพยานหลักฐานหรือที่ปรึกษาเข้ามาในกระบวนการพิจารณาของ ก.อ.ร. ได้คนหนึ่ง การใดที่พยานหลักฐานหรือที่ปรึกษาได้กระทำลงต่อหน้าผู้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์หรือ ก.อ.ร. ให้ถือว่าเป็นการกระทำแทนผู้ยื่น เว้นแต่ผู้ร้องทุกข์จะได้คัดค้านเสียในขณะนั้น และหาก ก.อ.ร. พิจารณาเห็นว่า การแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

หากสถาบันอุดมศึกษาหรือสภาสถาบันอุดมศึกษาจะแถลงแก้ ก็ให้มาแถลงหรือมอบหมายเป็นหนังสือให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน หรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเป็นผู้มาแถลงแก้ต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์หรือสถาบันอุดมศึกษาหรือสภาสถาบันอุดมศึกษามาแถลงการณ์ด้วยวาจาแล้ว ประสงค์จะยื่นเอกสารเพิ่มเติม ก.อ.ร. อาจอนุญาตให้ยื่นได้ แต่ต้องยื่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มาแถลงการณ์ด้วยวาจา

ข้อ ๑๑ การร้องทุกข์ ตามข้อ ๘ ให้ยื่นหนังสือร้องทุกข์พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับให้สำนักงานหรือยื่นต่อสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ โดยสามารถยื่นด้วยตนเองหรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

กรณีที่ผู้ร้องทุกข์ส่งหนังสือร้องทุกข์ทางไปรษณีย์ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกไปรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือเป็นวันยื่นร้องทุกข์

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสารเพิ่มเติมให้ทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ร. หาก ก.อ.ร. พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เรื่องนั้นเสร็จก่อน ให้คำแถลงการณ์นั้นตกไป

ข้อ ๑๒ เมื่อสำนักงานได้รับหนังสือร้องทุกข์ ให้เลขานุการ ก.อ.ร. รายงานให้ ก.อ.ร. เพื่อทราบในการประชุมครั้งถัดไป พร้อมทั้งจัดส่งสำเนาคำร้องทุกข์และแจ้งให้สถาบันอุดมศึกษาจัดส่งเอกสารให้ ก.อ.ร. เพื่อพิจารณาภายในเจ็ดวัน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

(๒) รายงานการประชุมของสภาสถาบันอุดมศึกษาและคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายในการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

(๓) ข้อบังคับสถาบันอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

กรณีการยื่นร้องทุกข์ต่อสถาบันอุดมศึกษา ให้สถาบันอุดมศึกษาส่งหนังสือร้องทุกข์และเอกสารตามวรรคหนึ่งภายในระยะเวลาเจ็ดวันนับแต่วันได้รับคำร้องทุกข์

ข้อ ๑๓ ก.อ.ร. จะไม่รับพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เป็นกรณีที่กฎหมายกำหนดการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยหรือคำสั่งให้ออกจากราชการไว้เป็นการเฉพาะ

(๒) เป็นกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ใช้สิทธิอุทธรณ์ไว้โดยเฉพาะ

(๓) เป็นเรื่องที่มีข้อเท็จจริงเดียวกันกับเรื่องที่เคยมีคำวินิจฉัยหรือการดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้ว

(๔) เป็นเรื่องที่มีผู้ร้องทุกข์พ้นจากสภาพการเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษานั้นไปแล้ว

ข้อ ๑๔ ให้ทำเป็นคำสั่งจำหน่ายเรื่อง โดยให้ประธาน ก.อ.ร. ลงนามแจ้งสถาบันอุดมศึกษาและผู้ร้องทุกข์ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ร้องทุกข์ตายก่อนการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์

(๒) ผู้ร้องทุกข์ถอนร้องทุกข์ก่อนที่ ก.อ.ร. พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เสร็จสิ้น

(๓) ผู้ร้องทุกข์เพิกเฉยไม่ดำเนินการตามมติ ก.อ.ร.

(๔) เหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นสิ้นสุดลง

ข้อ ๑๕ คำสั่งจำหน่ายเรื่องอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ชื่อผู้ร้องทุกข์

(๒) ชื่อคู่กรณีในการร้องทุกข์

(๓) เหตุแห่งการออกคำสั่ง

ข้อ ๑๖ ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิคัดค้านกรรมการ ก.อ.ร. โดยทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านยื่นต่อประธาน ก.อ.ร. ภายในระยะเวลาร้องทุกข์ ถ้ากรรมการ ก.อ.ร. ผู้นั้นมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ร้องทุกข์

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ร้องทุกข์

(๔) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติหรือทางการสมรสกับบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓) อันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้ร้องทุกข์

เมื่อประธาน ก.อ.ร. ได้รับหนังสือคัดค้าน ให้แจ้งกรรมการ ก.อ.ร. ทราบก่อนเริ่มพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ เพื่อให้พิจารณาว่าสมควรถอนตัวหรือไม่ กรรมการ ก.อ.ร. ซึ่งมีกรณีตามวรรคหนึ่ง อาจขอถอนตัวจากการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ เว้นแต่การถอนตัวนั้นจะมีผลกระทบต่อองค์ประชุม ก.อ.ร. อาจใช้ดุลพินิจในการพิจารณาขอให้กรรมการ ก.อ.ร. เข้าร่วมประชุมต่อได้

กรณีที่กรรมการ ก.อ.ร. มิได้ขอถอนตัว ให้ที่ประชุม ก.อ.ร. พิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน ถ้าที่ประชุมมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้งกรรมการผู้นั้นทราบ และไม่ให้ร่วมพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เรื่องนั้น เว้นแต่การให้กรรมการผู้นั้น

ร่วมพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์จะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า เพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรม จะอนุญาตให้ร่วมพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ด้วยก็ได้

การที่กรรมการ ก.อ.ร. ผู้ถูกคัดค้านที่ถูกสั่งไม่ให้ร่วมพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์หรือถอนตัว เพราะมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านนั้น ย่อมไม่กระทบถึงการกระทำใด ๆ ที่ได้กระทำไปแล้วแม้ว่าจะได้ ดำเนินการหลังจากที่ได้มีการยื่นคำคัดค้าน

ข้อ ๑๗ ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็น ก.อ.ร. อาจแต่งตั้งคณะกรรมการ ก.อ.ร. ขึ้นคณะหนึ่งหรือหลายคณะ โดยแต่ละคณะให้มีอำนาจหน้าที่เป็นผู้พิจารณากลับกรอง ตรวจสอบสำนวนเรื่องร้องทุกข์ของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา แล้วเสนอต่อ ก.อ.ร. เพื่อประโยชน์ ในการปฏิบัติงานของ ก.อ.ร. หรือปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมายจาก ก.อ.ร.

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการ แต่งตั้งจากกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิใน ก.อ.ร. อนุกรรมการคนหนึ่งแต่งตั้งจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใน ก.อ.ร. และอนุกรรมการสองคนซึ่งแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ในสำนักงานหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องที่พิจารณาตามความจำเป็น และในกรณีที่เป็นการตรวจสอบ กลับกรองสำนวน เรื่องร้องทุกข์ ให้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

การคัดค้านอนุกรรมการ ก.อ.ร. ตามวรรคสอง ให้นำข้อ ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๘ ให้เลขานุการ ก.อ.ร. แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเป็นผู้รับผิดชอบสำนวน เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของ ก.อ.ร. เกี่ยวกับการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์และปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๙ เมื่อสำนักงานได้รับเอกสารตามข้อ ๑๒ จากสถาบันอุดมศึกษาครบถ้วนแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน สรุปสำนวนเสนอต่อ ก.อ.ร. เพื่อพิจารณาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับเอกสาร

ข้อ ๒๐ การนับระยะเวลาการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ให้นับตั้งแต่วันที่สำนักงาน ได้รับเอกสารตามข้อ ๑๒ จากสถาบันอุดมศึกษาครบถ้วนแล้ว

หมวด ๒

การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์

ส่วนที่ ๑

การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ กรณีไม่พอใจผลการพิจารณาของสภาสถาบันอุดมศึกษา

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ไม่พอใจผลการพิจารณาวินิจฉัยของสภาสถาบันอุดมศึกษา มีสิทธิเสนอเรื่องร้องทุกข์นั้นต่อ ก.อ.ร. ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้ โดยให้ยื่น

หรือส่งภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๙ และต้องเป็นประเด็นที่ได้ว่ากล่าวกันมาในชั้นการพิจารณาของสภาสถาบันอุดมศึกษา

ข้อ ๒๒ การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ของ ก.อ.ร. ให้พิจารณาจากผลการพิจารณาวินิจฉัยของสภาสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นเหตุแห่งร้องทุกข์นั้น และให้ ก.อ.ร. มีอำนาจ ดังนี้

(๑) ให้สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ชี้แจงข้อเท็จจริงและจัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม

(๒) ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาส่งผู้แทนมาให้ถ้อยคำเป็นพยานหรือชี้แจงข้อเท็จจริง

(๓) ให้เรียกบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษามาให้ถ้อยคำเป็นพยาน หรือชี้แจงข้อเท็จจริง และจัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ตามที่ ก.อ.ร. เห็นสมควร

ในกรณีที่ ก.อ.ร. เห็นว่าข้อเท็จจริงที่ได้มาจากการแสวงหาเพิ่มเติมตามข้อ (๑) (๒) และ (๓) อาจเป็นผลร้ายหรือไม่เป็นคุณแก่ผู้ร้องทุกข์ ให้เลขานุการ ก.อ.ร. มีหนังสือแจ้งผู้นั้นให้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนภายในเวลาที่ ก.อ.ร. กำหนด

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่ ก.อ.ร. มีมติตามข้อ ๒๒ แล้ว ให้เลขานุการ ก.อ.ร. แจ้งมติให้สถาบันอุดมศึกษาทราบโดยเร็ว และให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการหรือปฏิบัติให้เป็นตามมตินั้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติจากเลขานุการ ก.อ.ร.

ส่วนที่ ๒

การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์

กรณีสภาสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์เสนอเรื่องร้องทุกข์ต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาและสภาสถาบันอุดมศึกษาไม่ได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์นั้นให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาเก้าสิบวัน ผู้นั้นมีสิทธิเสนอเรื่องร้องทุกข์ต่อ ก.อ.ร. ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้ โดยให้ยื่นหรือส่งภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๙

ข้อ ๒๕ ให้ เลขานุการ ก.อ.ร. แจ้งให้สภาสถาบันอุดมศึกษาชี้แจงเหตุแห่งความล่าช้าและเร่งพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จและรายงานให้ ก.อ.ร. ทราบเพื่อประกอบการพิจารณาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจาก ก.อ.ร. หากพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินสิบห้าวัน

ในกรณีที่สภาสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาแล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง หากผู้ร้องเห็นว่าเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นยังไม่สิ้นไป ให้ ก.อ.ร. พิจารณาเรื่องต่อไป แต่หากเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นสิ้นไปแล้ว ให้ ก.อ.ร. จำหน่ายเรื่องออกจากสารบบ

ในกรณีที่สภาสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาที่ ก.อ.ร. กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้สภาสถาบันอุดมศึกษารายงานข้อเท็จจริงการพิจารณาพร้อมจัดส่งเรื่องร้องทุกข์ และสำนวนการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้ ก.อ.ร. ภายในสามวันทำการนับแต่วันครบกำหนดระยะเวลา ดังกล่าว และให้สภาสถาบันอุดมศึกษาเข้าร่วมในการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นกับ ก.อ.ร. ด้วย

ข้อเท็จจริงรวมถึงพยานหลักฐานที่สภาสถาบันอุดมศึกษาใช้ในการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้ถือเสมือนเป็นสำนวนการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของ ก.อ.ร. แต่ทั้งนี้ เป็นดุลพินิจของ ก.อ.ร. ที่จะรับฟังเป็นพยานหลักฐานหรือให้มีการสอบสวนใหม่ก็ได้

ข้อ ๒๖ การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ของ ก.อ.ร. กรณีสภาสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดให้นำข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ และข้อ ๒๓ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

หมวด ๓

คำวินิจฉัย ก.อ.ร.

ข้อ ๒๗ เมื่อ ก.อ.ร. ได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์แล้ว ให้มีคำวินิจฉัย ดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ ต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้อง ตามกฎหมายแล้ว ให้มีคำวินิจฉัยให้ยกคำร้องทุกข์ แล้วแต่กรณี

(๒) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ ต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีคำวินิจฉัยสั่งให้สถาบันอุดมศึกษาแก้ไข เพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติ ที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้น หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่น เพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมายและเป็นธรรม หรือสมควรเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้ร้องทุกข์ ให้มีคำวินิจฉัยให้ดำเนินการได้ตามสมควรแก่กรณี

ข้อ ๒๘ คำวินิจฉัยอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ชื่อผู้ร้องทุกข์

(๒) ชื่อคู่กรณี

(๓) สรุปคำร้องทุกข์ และคำขอ

(๔) สรุปคำแก้คำร้องทุกข์

(๕) ประเด็นที่จะต้องพิจารณา

(๖) คำแนะนำแต่ละประเด็นพร้อมเหตุผล

(๗) สรุปคำวินิจฉัยที่กำหนดให้คู่กรณีปฏิบัติหรือดำเนินการต่อไป

คำวินิจฉัยตามวรรคหนึ่งต้องลงลายมือชื่อของ ก.อ.ร. ที่มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์นั้น ถ้าผู้ใดมีเหตุจำเป็นไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้จัดแจ้งเหตุดังกล่าวไว้ในคำวินิจฉัยด้วย

ข้อ ๒๙ เมื่อ ก.อ.ร. ได้มีคำวินิจฉัย ตามข้อ ๒๗ ให้เลขาธิการ ก.อ.ร. แจ้งคำวินิจฉัยให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือ และแจ้งให้อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบโดยเร็ว

เมื่อ ก.อ.ร. มีคำวินิจฉัย ตามข้อ ๒๗ (๒) และ (๓) ให้ผู้ออกคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ดำเนินการออกคำสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยจากเลขาธิการ ก.อ.ร. และเมื่อได้ออกคำสั่งหรือปฏิบัติตามคำวินิจฉัยแล้ว ให้แจ้ง ก.อ.ร. ทราบภายในเจ็ดวัน

ข้อ ๓๐ ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษามีเหตุขัดข้องหรือมีเหตุอื่นอันมีอาจก้าวล่วงได้ ให้สถาบันอุดมศึกษาหารือมายัง ก.อ.ร. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยจาก ก.อ.ร.

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๑ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดได้เสนอเรื่องร้องทุกข์ไว้ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ ก.อ.ร. ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับฉบับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖

ศาสตราจารย์พิเศษธงทอง จันทรางศุ

ประธาน ก.อ.ร.